

1. Wat bedoelt de gemeente met de suggestie over de mogelijk relatie met kapitaalversterking en het aankondigen van congestie?

- Deze passage uit een ambtelijke voorbereiding werd gevolgd door “daar zijn geen signalen over opgevangen”. De annotatie ging over congestie en voor de volledigheid werden dus ook andere dossiers genoemd, aangezien dit gelijktijdig speelde, maar met de kanttekening dat er dus geen signalen zijn opgevangen dat hier een relatie was.
- Kapitaalversterking heeft betrekking op een lening die de gemeente (als aandeelhouder) aan Liander heeft verstrekt vanwege tijdelijk tekort aan eigen vermogen.
- De eerste aankondiging van congestie kwam ongeveer gelijktijdig met de vraag aan Amsterdam om de lening te verstrekken aan Alliander t.b.v. een benodigde kapitaalversterking.

2. Waarom kon het wat betreft de gemeente niet de boodschap naar buiten toe zijn - zoals Liander mogelijk wilde - dat het wat hen betreft mogelijk te snel gaat wat betreft de energietransitie?

- Het ging het hier om de oorzaak van de problemen. Dit is in Amsterdam veel breder dan alleen de energietransitie. Datacenters en (economische) groei van de stad hebben hier ook een belangrijk (zelfs groter) aandeel in. Voor duurzame opwek (het terugleveren van elektriciteit, bijvoorbeeld uit zonnepanelen of windenergie, een belangrijk onderdeel van de energietransitie) was en is in Amsterdam nog voldoende ruimte op het elektriciteitsnetwerk. Dit is weliswaar een probleem dat op veel plekken in Nederland speelt, maar in Amsterdam dus niet.
- Door het intensiveren van de samenwerking worden mogelijke knelpunten ten aanzien van de energietransitie wel beter ondervangen

3. Denkt de gemeente dat de klimaatplannen van Amsterdam, vooroplopen in Nederland, haalbaar zijn nu congestie een steeds groter probleem wordt?

Liander en de gemeente hebben een Taskforce Congestie Amsterdam opgericht om de huidige problemen zo snel mogelijk op te lossen en de situatie onder controle te krijgen. Wanneer wij hierin slagen (waar we genoeg vertrouwen in hebben) zijn de klimaatplannen waarschijnlijk haalbaar. Waarschijnlijk omdat hierbij ook een groot aantal andere externe factoren een rol spelen, zoals het Rijk.

4. In de stukken noemt de gemeente Liander een organisatie is die “lang studeert op oplossingen binnen het eigen handelingsperspectief” en “problemen niet snel genoeg meldt en geen hulpvragen stelt of buiten eigen handelingsperspectief zoekt om zaken op te lossen”. Is deze analyse nog steeds van toepassing? Zo ja, kunt u beargumenteren met voorbeelden waarom dit in uw ogen zo is? Zo nee, kunt u beargumenteren wat er sinds deze stukken veranderd is?

- Intussen is deze analyse niet meer van toepassing. De stukken waarop deze passage is gebaseerd zijn ruim een jaar oud. Binnen de Taskforce Congestie Amsterdam werken Liander, TenneT en de gemeente goed en intensief samen. We houden elkaar structureel op de hoogte van projecten waarin we elkaar nodig hebben. Liander houdt de gemeente tijdig op de hoogte over de stand van zaken met betrekking tot congestie en we zien in projecten dat we door goed samen te werken ook tot andere oplossingen kunnen komen.

Zo is recent is het ontwikkelingskader EVA 2035 gepresenteerd. Dit is een goed voorbeeld van de intensieve samenwerking tussen Liander, TenneT en de gemeente. In het ontwikkelingskader beschrijven de drie partijen gezamenlijk de contouren waar, wanneer en hoe de belangrijkste onderdelen van het elektriciteitsnet uitgebreid kunnen worden.

- Binnen de Taskforce kijken we gezamenlijk naar innovatieve toepassingen om meer ontwikkelingen in de stad te kunnen voorzien van stroom. In het kader hiervan voert Liander bijvoorbeeld een pilot uit voor congestiemanagement vooruitlopend op nieuwe wetgeving

5. Hoe gaat de samenwerking met Liander nu? Welke concrete stappen zijn er gezet? Kunt u dit onderbouwen met voorbeelden?

- De samenwerking met Liander is sterk verbeterd. Onderdeel van de beter samenwerking is de oprichting van de Taskforce Congestie Amsterdam die de problemen op het elektriciteitsnetwerk aanpakt. Dankzij de intensievere samenwerking is meer vertrouwen ontstaan tussen partijen en lopen processen sneller en soepeler. De informatie-uitwisseling is beter en tijdiger, zodat kan worden geanticipeerd op dreigende congestie.
- Liander en de gemeente werken een deel van de tijd bij elkaar op locatie en er worden producten zoals een integrale planning voor de onderstations ontwikkeld. Hiermee is het voor alle partijen duidelijk wanneer welke stappen ondernomen moeten worden en wat er hierbij van hen verwacht wordt. Onderstation Strandeiland is hiervan een voorbeeld: dat is het eerste gebouw dat wordt ontwikkeld op dit eiland.

6. Is de gemeente er met Liander al uit over wie er opdraait voor de meerkosten bij onderstations in Amsterdam?

- Nee, daar is nog geen generieke afspraak over. We zijn daarover nog in gesprek. Voor de ontwikkeling van het onderstation op Zeeburgereiland zijn wel concrete afspraken gemaakt. Hier is een verdeling van de meerkosten gemaakt tussen de partijen.

7. Waarom kiest de gemeente niet ervoor om nu eerst snelheid te maken met nieuwe onderstations en later pas na te denken over de invulling binnen stedelijke context? Deelt u dat vertraging op dit moment onwenselijk is?

- Vertraging is op dit moment inderdaad onwenselijk. De complexe stedelijke context is een gegeven waarbinnen we moeten opereren. Op dit moment kijken we binnen de Taskforce Congestie hoe ondanks de complexiteit van de context tot een zo snel

mogelijke realisatie van de nodige infrastructuur kunnen komen. Tegelijk: Ruimtelijke planvorming en vergunningstrajecten gaan gepaard met procedures waarbij belanghebbenden (bewoners, bedrijven, belangenorganisaties) - terecht - inspraak hebben. Wij staan voor zorgvuldige besluitvorming.